

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 22 februari 1944 kl. 3 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av väckt motion om viss ändring i förordningen angående försäljning av vissa alkoholfria och därmed jämförliga drycker.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren av herrar *Larsson* i *Julita* och *Hällgren* väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 379, har hemställts, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville till prövning upptaga frågan om införande i gällande förordning angående försäljning av vissa alkoholfria och därmed jämförliga drycker av bestämmelser av sådan innebörd, att förbud stadgas mot att medföra rusdrycker eller pilsnerdricka eller ersättningsmedel därför, då bestämmelserna i nämnda förordnings 13 § äro tillämpliga vid sådana offentliga tillställningar, som jämlikt 13 § ordningsstadgan för rikets städer skola anmälas till vederbörande polismyndighet.

Beträffande motiveringen för detta yrkande får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionen.

Enligt 13 § förordningen den 8 maj 1925 angående försäljning av vissa alkoholfria och därmed jämförliga drycker är det förbjudet för gäst att i lokal, där utskänkning av alkoholfria drycker idkas utan samband med utskänkning av rusdrycker eller pilsnerdricka, förtära rusdrycker eller pilsnerdricka eller ersättningsmedel därför. Vad sålunda är stadgat äger motsvarande tillämpning i fråga om utskänkning utomhus inom område, som för utskänkningens bedrivande är särskilt iordningställt. I 4 § 2 mom. sista stycket samma förordning sägs vidare, att vad i förordningen är stadgat angående utskänkning skall tillämpas jämväl beträffande tillhandahållande av alkoholfria drycker i samband med sådan tillställning, som avses i förordningen den 10 juni 1932 angående utsträckt tillämpning av vissa bestämmelser i § 13 av ordningsstadgan för rikets städer den 24 mars 1868.

Enligt § 13 i nämnda ordningsstadga skall var och en, som vill i stad eller å dess område giva offentlig föreställning, till vilken allmänheten har tillträde, därom göra anmälan hos polismyndigheten.

Bestämmelser av motsvarande innehåll som i 13 § 1925 års förordning finnas jämväl i 22 § 4 mom. förordningen den 11 juli 1919 angående försäljning av pilsnerdricka och 5 kap. 5 § förordningen den 18 juni 1937 angående försäljning av rusdrycker.

I yttrande över det av 1928 års revision av rusdryckslagstiftningen framlagda betänkandet med förslag till förordning angående försäljning av spritdrycker och vin (spritdrycksförordning) föreslog kontrollstyrelsen, att i 5 kap. 6 § skulle stadgas förbud bl. a. för gäst att till utskänkningsställe medföra rusdrycker. I det vid 1937 års riksdag framlagda förslaget till förordning angående försäljning av rusdrycker m. m. (proposition nr 242) anförde föredragande departementschefen (s. 236), att han icke ansåge sig kunna tillstyrka ett förslag av denna beskaffenhet.

I den föreliggande motionen har framhållits bland annat, att det, då utskänkning av alkoholfria drycker förekomme utan samband med utskänkning av rusdrycker eller pilsnerdricka, vore förbjudet att förtära rusdrycker eller ersättningsmedel därför, medan det däremot icke vore förbjudet att medföra dylika drycker. Vid sådana tillfällen, då allmänheten saknade rätt att förtära rusdrycker, syntes emellertid inga skäl kunna åberopas för bibehållande av rättigheten att medföra sådana drycker. De ökade möjligheter, som genom ett förbud att medföra rusdrycker vid offentliga tillställningar skulle uppstå för ordningsvakterna att förhindra förtäring av rusdrycker vid dessa tillställningar, bleve med största sannolikhet ett verksamt medel att förbättra nykterhetstillståndet.

Utskottet.

I den förevarande motionen har hemställts om skrivelse till Kungl. Maj:t med anhållan om prövning av frågan om förbud mot medförande av rusdrycker eller pilsnerdricka eller ersättningsmedel därför i lokal eller å plats, där bestämmelserna i 13 § förordningen angående försäljning av vissa alkoholfria och därmed jämförliga drycker äro tillämpliga vid sådana offentliga tillställningar, som jämlikt § 13 ordningsstadgan för rikets städer skola anmälas till vederbörande polismyndighet.

Utskottet finner vad i motionen anförts vara förtjänt av överbäggande. Enligt utskottets mening bör emellertid den i motionen berörda frågan upptagas till behandling i ett större sammanhang. I skrivelse till Kungl. Maj:t anhöll 1943 års riksdag om en förutsättningslös och allsidig utredning angående den svenska nykterhetslagstiftningens framtida innehåll och utformning. Utskottet förutsätter, att vid denna utredning jämväl den nu föreliggande frågan ägnas uppmärksamhet. På grund härav anser sig utskottet icke kunna tillstyrka bifall till motionen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen II: 379 av herrar Larsson i Julita och Hällgren om viss ändring i förordningen angående försäljning av vissa alkoholfria och därmed jämförliga drycker icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 22 februari 1944.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Elon Andersson, Wahlmark, Sjödahl, Ekman, Velander, Eklund, Ljungdahl* och *Carl Eric Ericsson*, samt

från andra kammaren: herrar *Hagberg* i Malmö, *Björklund, Hammarlund, Olsson* i Gävle, *Orgård, Falk, Lundell, Sundström* i Skövde, *Bladh* och *Fröderberg*.
